

MARANATHA MARE

augustus 2010

Jaargang 37 No 7

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Mijn handen Heer,
gebruik ze tot uw eer,
om eenzamen te strelen,
wat kapot is te helen,
wat wacht te verzorgen,
te zoeken wat is verborgen.

Mijn voeten Heer,
dat ik zonder tegenweer
wandel op uw wegen
bij zonneschijn of regen,
laat me op zwaar terrein
een gids voor anderen zijn.

Mijn ogen Heer,
dat zij zien op iemand neer
maar tot tranen toe bewogen zijn
om mensen in verdriet of pijn
van liefde glanzen door alles heen
tot eer van uw grote Naam alleen!

Gerie Minnesma ("In Zijn Hand Geborgen")

“Mijn” lichaam

Men *heeft* een lichaam, werd er in het verleden gezegd.

Daarin hoort men iets van een scheiding tussen “ik” en “mijn lichaam”. In de Griekse filosofie en in het Christelijke geloof was het vaak een ideaal dat men controle zou hebben over het lichaam. Het lichaam werd gezien als lager, terwijl de geest, de rede, hoger en heiliger werd. Het hogere geestelijke moest beheer krijgen over het lage lichamelijke. Alle behoeften moesten overwonnen worden, ook psychisch-emotionele behoeften. Dan zou men onafhankelijk zijn en volle controle hebben.

Je *bent* je lichaam, wordt er vandaag aan de dag gezegd.

De scheiding van het verleden is gespletenheid. Dit is niet gezond. *Heelheid* is het ideaal. Vandaag wordt het lichaam ook gezien als bron van kennis. Men kent de realiteit niet alleen door de rede, maar ook door zintuigen, door ervaring, door je lichaam.

Maar wanneer het lichaam ouder wordt, hoort men weer in de taal van mensen iets van een gespletenheid. Ze zeggen: ik weet dat ik zo oud ben, maar ik voel me helemaal niet zo oud. Ik voel me net als toen ik twintig jaar was (in mijn hoofd, want mijn knieën zijn geen twintig jaar).

Wanneer er iets verkeerd gaat met het lichaam, kan er een gevoel van vervreemding ontstaan. Het laat mij in de steek. Ik heb altijd op mijn lichaam kunnen rekenen, maar nu doet ‘ie het niet meer zo goed. Of zelfs: nu heeft mijn lichaam zich tegen mij gekeerd. Ik moet vechten tegen wat groeit in mijn lichaam.

Wanneer we ouder worden en/of wanneer er iets verkeerd gaat, heeft het lichaam hulp nodig. Een bril, want de ogen doen het niet meer zo best. Hulp van de tandarts want als een tand gebroken heeft, groeit ‘ie nooit meer terug. Een nieuwe heup of knie van titanium of iets soortgelijks, want de oude doet het niet meer. Medicatie of chemo om wat groeit in mij te doden.

Met al de technologie die wij hebben en de “quick fix” mentaliteit van onze cultuur verwachten we zo een beetje dat alles hersteld kan worden. En dan is het een grote schok wanneer we moeten beseffen dat het niet zo is. Alles kan niet hersteld worden, ook alles wat verkeerd gaat met een ouder wordend lichaam niet.

Vrede vinden met onszelf, inclusief ons lichaam en het ouder worden, is

onze taak – als gelovigen en als geestesgezonde mensen. Dankbaar voor de technologie en de wetenschap die helpt met de ogen die niet meer goed kunnen zien, tanden die breken, heupen en knieën die zeer doen, kanker die groeit in het lichaam. Maar ook vrede hebben wanneer alles niet hersteld kan worden.

“*Mijn ziel* maakt de Here groot”, staat het letterlijk in het Hebreeuws in verschillende Psalmen. Niet omdat de Hebreeën, zoals de Grieken, een onderscheid getroffen hadden tussen ziel en lichaam. Wanneer het Hebreeuws zegt “mijn ziel” betekent het gewoon “ik”. Ik, met alles wat ik *ben* (niet *heb*), maak de Here groot. God liefhebben met mijn totaliteit: hart, ziel, verstand en krachten.

In Gods tegenwoordigheid kan *ik* vrede vinden – God mijn Schepper, God mijn Bevrijder en God, mijn Trooster is met mij al de dagen van mijn leven. Ja, dat leven gaat heel snel voorbij. Daarom is elke dag een geschenk en een zegen, als dit een dag in Gods nabijheid is.

Controle over een afgespleten deel van onszelf hebben wij als gelovigen niet nodig. Geschokt zijn wanneer onze “quick fixes” niet werken, hoeven we niet.

Ik *ben* gewoon. Mens. Lichaam. Hier. Nu. Wat God geschapen heeft, is goed.

Ik *lééf* gewoon. Mens. Lichaam. Hier. Nu. Het leven dat God gegeven heeft, is goed.

Mijn ziel maakt de Here groot!

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

De afgelopen 13 jaar hebben wij onze kerk op zondag avond verhuurd aan de Reformerende Kerk. Deze kerk heeft nu een andere heenkomen in Linden gevonden en op zondag 27 juni kwam een vertegenwoordiger van deze gemeente afscheid nemen met een prachtige boeket tulpen en een paar woorden (zie verderop een foto van de tulpen en de afscheidswaarden).

Onze predikante Yolanda nam twee weken vrij om haar ouders te ondersteunen in Kaapstad. Haar moeder moet een heup vervanging krijgen en is fysiek niet meer in staat om Yolanda's vader te verzorgen. Hij

is opgenomen in voltijdse verzorging, en haar moeder kreeg een heup vervanging operatie op 27 juli. Wij dragen Yolanda en haar ouders op in onze voorbeden.

Op zondag 4 juli ging Ds. Anneli Botha ons voor in een bijzondere eredienst: er was geen elektriciteit, dus geen programma's van de eredienst, geen orgel, geen microfoon en geen projectie van de dienst. Iedereen kwam vooraan zitten, boekjes werden uitgedeeld, liederen uit andere gezangboeken werden vervangen, Richard was de voorzanger en de twee voorgangsters Charlotte Reinten en Ds. Anneli moesten harder en langzamer praten. De thema van de dienst was de vrede van God die alle verstand te boven gaat. Het was een mooie dienst en preek – bedankt Ds. Anneli!

Op zondag 11 juli – de dag van de finale van de WK – ging Dr. Ernst van Eck voor. Er was veel Oranje te zien in de kerk, ook Dr. Ernst had een oranje sjaal om. De thema van de dienst was handen: gebruiken wij onze handen net zo effectief als de handen van God? Bedankt Dr. Ernst voor een mooie dienst!

Carol Strydom stuurde een briefje namens de familie Knoester om te bedanken voor de bloemen die het gezin ontving tijdens een eredienst. Nicky Knoester is al een tijdje op de lijst van voorbiddingen voor zijn gezondheid en het gaat nu al heel wat beter.

Diets Hiddema en Willy van Ommen knappen steeds op na operaties, en wij denken steeds aan hen in onze voorbeden.

Met de gezondheid van Rien van Damme gaat het momenteel niet zo goed en wij denken aan Rien en maar ook aan zijn partner Renie in onze gebeden.

Met de gezondheid van Rie van der Kuil gaat het niet goed en zij is opgenomen in Olivedale Clinic. Als Rie weer beter is zal ze opgenomen worden in voltijdse verzorging. Aad heeft haar met heel veel liefde en toewijding verzorgt, maar kan het nu niet meer. Wij dragen Aad en Rie en de families op in onze gebeden in deze moeilijke tijd.

Janny van den Eijkel heeft een knie-operatie ondergaan, dat is heel goed afgelopen en wij wensen haar sterkte toe met het herstel proces en revalidatie.

Met Dank aan die Nederlandse Gemeente

Ons wil graag van die geleentheid gebruik maak om dankie te sê vir die 13 jaar se gebruik van jul kerk fasiliteite. Nie alleen kon ons dienste geniet, maar ons kon dit ook in 'n pragtige fasiliteit soos die van jul kerk gebou doen. Vir 13 jaar kon ons uitreik na ons gemeenskap en God se woord verkondig. Dit was 'n fantastiese 13 jaar en ons wens julle al die beste toe vir 2010 en ook die toekoms.

God se seen aan almal.

Christelike groete van die Reformerende Kerk Johannesburg.

Ds. Trevor Skinner

Niet-mobiele gemeenteleden

Er zijn een aantal gemeenteleden die niet meer durven of mogen rijden en dus niet zo vaak meer in de kerk komen. Via de Mare willen wij gelegenheid scheppen voor deze leden om ten minste een keer per maand bij de kerk te kunnen komen – verkieslijk op koffie zondag. Hier volgt een lijst van niet-mobiele gemeenteleden aan ons bekend.

Als u als **niet-mobiele** gemeentelid naar de kerk wil bel dan naar Hanja op 012 654 7692 / 082 546 8471 en Hanja zal proberen een lift te organiseren.

Als u als **mobiele** gemeentelid wilt helpen kunt u ook met Hanja contact opnemen.

Niet-mobiele ouderen	Area
Mr. en Mevr. v.d. Toren	Hazeldene
Mevr. Vink	Paardekraal
Mevr. Gentenaar	Lyndhurst
Mevr. van Oudheusden	Oranjehof
Mr. Lucas Pieterse	Parksorg

Kaartjes achter in de kerk

Achterin de kerk op de tafel liggen er kaartjes waarop naam, adres en activiteiten ingevuld kunnen worden. De kaartjes zijn niet alleen gericht op bezoekers en potentiële lidmaten maar ook voor onze ingeschreven lidmaten. Als uw gegevens veranderen als gevolg van verhuizing of een nieuwe mobiele telefoon, kunt u een kaartje pakken en invullen en in de collecte bak doen of aan Ellen of Hanja geven.

Kinderen in de kerk

Kinderen zijn altijd van harte welkom in de kerk. Als het echt niet meer gaat in de kerk, kunnen de kinderen terecht in de consistorie – er staat altijd een kist met speelgoed klaar voor gebruik van de kinderen die niet stil kunnen/willen zitten in de kerk.

Computer Lessen

Het is zover, wij gaan beginnen met computer les. Op zaterdag 14 augustus 's ochtends beginnen wij om 9 uur bij een computer training centrum in Randburg. De centrum heet Creative Minds en het adres is 110A Bram Fischer Drive (ex Hendrik Verwoerd), Ferndale, Randburg – zie kaart hieronder. Er zijn computers beschikbaar in de centrum, maar als u liever uw eigen computer meebrengt voor les is het ook goed.

Een aantal mensen hebben zich al gemeld voor les, maar wij vragen of u alstublieft zal laten weten of u kunt komen op zaterdag 14 augustus en wat u het liefst eerst wil leren: email (Outlook, Outlook Express, Gmail, Hotmail, Windows Live), Windows Operating System, Facebook, of Twitter.

U kunt zich melden bij Ellen op 011 478 1072 of vdkuil@iafrica.com of bij Eddie op 011 868 3641 of eddie@compulearning.co.za.

Voetbal

Het is weer zover! We gaan voor de zoveelste keer in grote getale voor de buis zitten in de stellige wetenschap dat we deze keer toch echt wereldkampioen gaan worden. Hou me ten goede, ook ik ben gek op het spelletje; nog steeds heb ik de bal op de paal van Rensenbrink, vlak voor tijd in de finale tegen Argentinië in 1978, vers in het geheugen zitten. Ik weet nog hoe ik ervan baalde dat we toen geen wereldkampioen werden en hoe ik genoot van de winstpartijen die aan de finale vooraf gingen. Ook geniet ik van de supporters. Ik hoor het de commentator al zeggen: “De supporters zijn dolenthousiast en uitzinnig van vreugde na het behalen van de overwinning!”. Prachtig, al die blij gezichten en warme omhelzingen. Waarom komt me dit allemaal toch zo bekend voor? Waarom geniet ik zo van blij mensen en lijkt dit verder te gaan dan de blijdschap om het spelletje?

De supporters zijn al enthousiast voordat de overwinning is behaald. Vol goede moed en met een rotsvast vertrouwen in hun team zitten ze op de tribunes. Het is immers alleen nog maar een kwestie van tijd; binnen enkele uren zal hun aanvoerder de beker juichend omhoog houden.

Ik wil leren van deze supporters. Ze zijn in staat om grenzeloos te vertrouwen op hun team en tonen zonder schroom hun enthousiasme. Zo wil ik grenzeloos vertrouwen op mijn Heer en mijn enthousiasme over Hem de vrije loop laten gaan. Tenslotte betekent en-thou-siasme letterlijk in-God-zijn, dus als ik dan zo blij ben met Gods liefde...

Er is nog een reden waarom het mijn plicht is om enthousiast te zijn. In tegenstelling tot de voetbalsupporters mag ik er zeker van zijn dat de overwinning al is behaald! Met Pasen (maar wat mij betreft het hele jaar door) vieren we dat Jezus de dood heeft overwonnen. De supporters moeten, wanneer hun team toch heeft verloren, teleurgesteld en regelmatig met tranen in de ogen weer naar huis. Ik mag blijvend in Zijn overwinning staan en zeker weten dat de overwinning voor altijd stand zal houden!

Is er nog iets wat we van de supporters kunnen leren? Jazeker! Is het ons al opgevallen dat, door hun enthousiasme en gericht zijn op maar een doel; de overwinning, alle verschillende achtergronden en in het verleden opgebouwde muren verdwijnen? Wat zou er gebeuren als wij als

gelovigen, elkaar niet meer benaderen als gereformeerd, baptist, rooms-katholiek etc.? Wat zou er gebeuren als wij elkaar benaderen als mensen, als kinderen van dezelfde God die in dezelfde Overwinning staan?

Er ligt een schone taak op ons te wachten! Kom maar op, toon je enthousiasme en omhels elkaar als broeders en zusters; de Vader houdt de prijs al juichend omhoog!

'Het bouwen van kerkmuren is prima, behalve wanneer we daardoor ook muren om ons hart bouwen'

Remco Hakkert

<http://www.remcohakkert.nl/modules/news/article.php?storyid=102>

Imagine What May Have Taken Place On That Day

He placed one scoop of clay upon another until a form lay lifeless on the ground.

All of the Garden's inhabitants paused to witness the event. Hawks hovered. Giraffes stretched. Trees bowed. Butterflies paused on petals and watched.

"You will love me, nature," God said. "I made you that way. You will obey me, universe. For you were designed to do so. You will reflect my glory, skies, for that is how you were created. But this one will be like me. This one will be able to choose."

All were silent as the Creator reached into himself and removed something yet unseen. A seed. "it's called 'choice.' The seed of choice."

Creation stood in silence and gazed upon the lifeless form.

An angel spoke, "But what if he ..."

"What if he chooses not to love?" the Creator finished. "Come, I will show you."

Unbound by today, God and the angel walked into the realm of tomorrow.

"There, see the fruit of the seed of choice, both the sweet and the bitter."

The angel gasped at what he saw. Spontaneous love. Voluntary devotion. Chosen tenderness. Never had he seen anything like these. He felt the love of the Adams. He heard the joy of Eve and her daughters. He saw the food and the burdens shared. He absorbed the kindness and marveled at the warmth.

"Heaven has never seen such beauty, my Lord. Truly, this is your greatest creation."

“Ah, but you’ve only seen the sweet. Now witness the bitter.”

A stench enveloped the pair. The angel turned in horror and proclaimed, “What is it?”

The Creator spoke only one word: “Selfishness.”

The angel stood speechless as they passed through centuries of repugnance. Never had he seen such filth. Rotten hearts. Ruptured promises. Forgotten loyalties. Children of the creation wandering blindly in lonely labyrinths.

“This is the result of choice? the angel asked.

“Yes.”

“They will forget you?”

“Yes.”

“They will reject you?”

“Yes.”

They will never come back?

“Some will. Most won’t.”

“What will it take to make them listen?”

The Creator walked on in time, further and further into the future, until he stood by a tree. A tree that would be fashioned into a cradle. Even then he could smell the hay that would surround him.

With another step into the future, he paused before another tree. It stood alone, a stubborn ruler on a bald hill. The trunk was thick, and the wood was strong. Soon it would be cut. Soon it would be trimmed. Soon it would be mounted on the stony brow of another hill. And soon he would be hung on it. He felt the wood rub against a back he did not yet wear.

“Will you go down there?” the angel asked.

“I will.”

“Is there no other way?”

“There is not.”

“Wouldn’t it be easier to not plant the seed? Wouldn’t it be easier to not give the choice?”

“It would,” the Creator spoke slowly. “But to remove the choice is to remove the love.”

He look around the hill and foresaw a scene. Three figures hung on three crosses. Arms spread. Heads fallen forward. They moaned with the wind.

Men clad in soldier’s garb sat on the ground near the trio. They played games

in the dirt and laughed.

Men clad in religion stood off to one side. They smiled. Arrogant, cocky. They had protected God, they thought by killing this false one.

Women clad in sorrow huddled at the foot of the hill. Speechless. Faces tear streaked. Eyes downward. One put her arm around another and tried to lead her away. She wouldn't leave. "I will stay," she said softly, "I will stay."

All heaven stood to fight. All nature rose to rescue. All eternity poised to protect. But the Creator gave no command.

"It must be done..." he said, and withdrew.

But as he stepped in time, he heard the cry that he would someday scream: "My God, my God, why have you forsaken me?" He wrenched at tomorrow's agony.

The angel spoke again. "It would be less painful..."

The Creator interrupted softly. "But it wouldn't be love."

They stepped into the Garden again. The Maker looked earnestly at the clay creation. A monsoon of love swelled up within him. He had died for the creation before he had made him. God's form bent over the sculptured face and breathed. Dust stirred on the lips of the new one. The chest rose, cracking the red mud. The cheeks fleshed. A finger moved. And an eye opened.

But more incredible than the moving of the flesh was the stirring of the spirit. Those who could see the unseen gasped.

Perhaps it was the wind who said it first. Perhaps what the star saw that moment is what has made it blink ever since. Maybe it was left to an angel to whisper it:

"It looks like ... it appears to so much like ... it is him!"

The angel wasn't speaking of the face, the features, or the body. He was looking inside - at the soul.

"It's eternal!" gasped another.

Within the man, God has placed a divine seed. A seed of his self. The God of might had created earth's mightiest. The Creator had created, not a creature, but another creator. And the One who had chosen to love had created one who could love in return.

Now it's our choice.

by Max Lucado - from In the Eye of the Storm

DIENSTROOSTER EREDIENSTEN AUGUSTUS 2010

	1 aug	8 aug Koffiedrinken	15 aug Avondmaal
1	F Goede	E de Jong	C Reinten
2	D Verstappen	P de Haas	J Smit
3	R Boer	R Appel	R Boer
4	E Goede	W Strydom	R Appel
5	J de Jong	J Pol	S Steen
6			T Morgenrood
7			D Kruger
Begroeting	HR Kettner	V Vernede	W Kruger
Bloemen	N vd Eijkel	R Spoon	S Steen
Koffie		W de Jong G Leeuw	
	22 aug	29 aug	
1	F vd Kuil	N vd Eijkel	
2	E de Jong	KJ Leeuw	
3	D Kruger	M Letterie	
4	J de Jong	W Strydom	
5	HR Kettner	T Morgenrood	
Begroeting	M Letterie	P Reinten	
Bloemen	HR Kettner	F Smal	

AGENDA AUGUSTUS 2010

zo 1 aug 10	09:45 10:00 11:00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Eredienst Commissie
ma 2 aug 10	10:00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorde Jeltje 011 791 4592 Vic 073 700 9610
di 3 aug 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
zo 8 aug 10	10:00 11:00	Eredienst Ds A van Aarde Koffiedrinken
ma 9 aug 10	NATIONAL WOMENS DAY	
di 10 aug 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
do 12 aug 10	17:30	FINCOM
zo 15 aug 10 Avondmaal	09:45 10:00 11:00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Diaconievergadering
di 17 aug 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
do 19 aug 10	10:00 19:30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noord Rieneke 0117043602
zo 22 aug 10 BARTOLOMEUSNAC HT	09:45 10:00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer
di 24 aug 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
zo 29 aug 10	09:45 10:00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer
di 31 aug 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor

VERJAARDAGKALENDER AUGUSTUS 2010

ma 2 aug 10	Stephne Phyffer	073 205 9366
ma 2 aug 10	Chantal Strydom	
vr 6 aug 10	Dick Voorneveld	011 902 2640
zo 8 aug 10	Christina Schmidt	
wo 11 aug 10	Justin Smit	
vr 13 aug 10	Nicky vd Eijkel	083 308 5536
ma 16 aug 10	Dean Meyers	079 031 0975
ma 16 aug 10	Duane Meyers	079 031 0966
do 19 aug 10	Rien van Damme	082 881 5896
za 21 aug 10	Herman vd Toorn	011 827 5822
zo 22 aug 10	Michael McDonald	011 475 4375
ma 23 aug 10	Xander Bekker	011 622 5472
ma 23 aug 10	Linda Steinmann	011 234 5857
do 26 aug 10	Hennie Janbroers	011 472 2948
di 31 aug 10	Dick vd Eijkel	011 768 6564
di 31 aug 10	Lukas Pieterse	Parksorg

MARANATHA KERK

www.nlgemeente.co.za

Straatadres	Sherborneweg 3 PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 347 3126 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Scriba	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettner@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za
Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com